

فیزیک هسته‌ای

ساختار هسته:

کشف پرتوزایی طبیعی توسط هانری بکرل آغازی بردن به وجود هسته اتم بود.

* شعاع هسته تقریباً $\frac{1}{1000000}$ شعاع اتم است 1.0×10^{-15} m
 ابعاد اتم در حدود یک **آنگستروم** است. ابعاد هسته اتم در حدود یک **فمتومتر** است.
 بیشتر جرم اتم در هسته اتم متمرکز شده است.

پروتون و نوترون

هسته اتم از **نوترون** ها و **پروتون** ها تشکیل شده است که به طور کلی **نوکلئون** نامیده می شوند. نوترون بار الکتریکی ندارد، و جرمش اندکی بیشتر از پروتون است.

$$A = Z + N$$

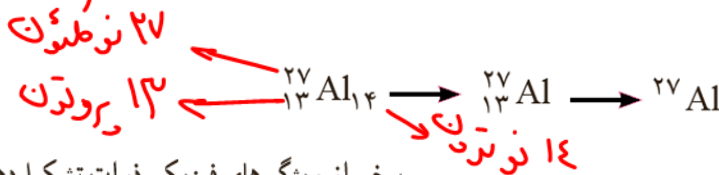
تعداد پروتون ها و نوترون ها = تعداد پروتون ها + تعداد نوترون ها
 (عدد جرمی) (عدد اتمی) (عدد نوترونی)

عدد اتمی (Z)
 عدد نوترونی (N)
 عدد جرمی (A)

هسته یک عنصر با نماد شیمیایی X

$${}^A_Z X_N$$

تعداد پروتون ها = عدد اتمی (Z)
 تعداد نوترون ها = عدد جرمی (A) - عدد اتمی (Z)

برخی از ویژگی های فیزیکی ذرات تشکیل دهنده اتم

جرم		بار الکتریکی (C)	ذره
یکای جرم اتمی (u)*	کیلوگرم (kg)		
$5/4858 \times 10^{-4}$	$9/109389 \times 10^{-31}$	$-1/6 \times 10^{-19}$	الکترون
1/007276	$1/672622 \times 10^{-27}$	$+1/6 \times 10^{-19}$	پروتون
1/008664	$1/674929 \times 10^{-27}$	0	نوترون

بار هسته اتم: $q = +Ze$

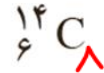
نماد اجزاء اتم:

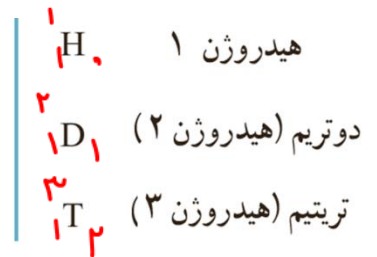
ایزوتوپ ها:

خواص شیمیایی هر اتم را تعداد پروتون های هسته (عدد اتمی Z) تعیین می کند. به همین سبب هسته هایی که تعداد پروتون مساوی ولی تعداد نوترون متفاوت دارند خواص شیمیایی یکسانی دارند، در نتیجه این هسته ها در جدول تناوبی عناصر هم مکان هستند و ایزوتوپ (هم مکان) نامیده می شوند.

• ایزوتوپ ها در طبیعت فراوانی متفاوت دارند.

نام عنصر	نماد	Z	N	درصد فراوانی در طبیعت
اورانیم ۲۳۵	${}^{235}\text{U}$	۹۲	۱۴۳	۰/۷۱۶
اورانیم ۲۳۸	${}^{238}\text{U}$	۹۲	۱۴۶	۹۹/۲۸۴

پایداری هسته:

ابعاد هسته در مقایسه با ابعاد اتم بسیار کوچک تر است. با وجود این، بیشتر جرم اتم در هسته متمرکز شده است. مرتبه بزرگی چگالی هسته به صورتی باور نکردنی بزرگ است.

$$\rho = \frac{m}{V} = 1.8 \times 10^{14} \text{ kg/m}^3$$

با وجود نیروی الکتروستاتیکی رانشی خیلی قوی بین پروتون های درون هسته چه چیزی مانع از هم پاشیدن هسته می شود؟

جاذبه حاصل از نیروی گرانشی بین نوکلئون ها، چنان ضعیف است که نمی تواند با نیروی الکتروستاتیکی رانشی مقابله کند. پس نیروی جدیدی بین نوکلئون ها وجود دارد که به آن نیروی هسته ای می گویند.

ویژگی های نیروی هسته ای:

- نیروی هسته ای، کوتاه برد است و تنها در فاصله ای کوچک تر از ابعاد هسته اثر می کند. (هر نوکلئون، فقط به نزدیک ترین نوکلئون های مجاورش نیروی هسته ای وارد می کند).
- نیروی هسته ای مستقل از بار الکتریکی است. (نیروی ربایشی هسته ای بین دو پروتون، دو نوترون، یا یک پروتون و یک نوترون یکسان هستند).
- نیروی هسته ای فقط از نوع جاذبه است.

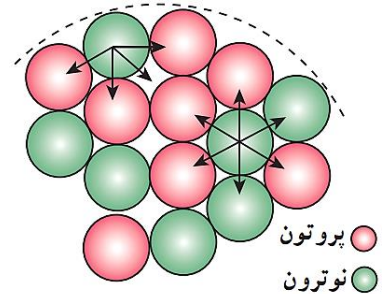
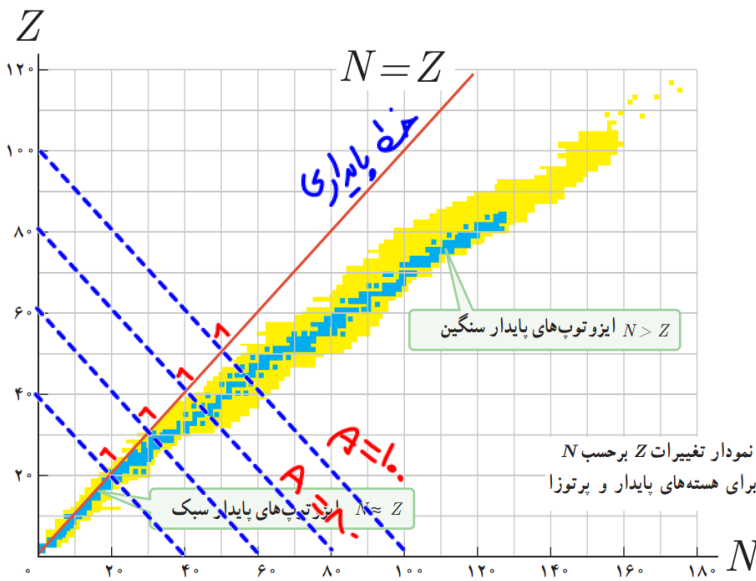

برای پایداری هسته، باید نیروی دافعه الکتروستاتیکی بین پروتون ها با نیروی جاذبه بین نوکلئون ها، که ناشی از نیروی هسته ای است، موازنه شده باشد. به همین دلیل وقتی تعداد پروتون های درون هسته افزایش یابد، اگر هسته بخواهد پایدار باقی بماند، باید تعداد نوترون های درون هسته نیز افزایش یابد.

در میان عناصر ناپایدار با عدد اتمی بزرگتر از ۸۳ فقط توریم ($Z=90$) و اورانیوم ($Z=92$) در طبیعت یافت می شوند.

سوال: در نمودار زیر چگونه ایزوتوپ ها را مشخص می کنید؟ **بارسم خطی به موازات محور N ها**

سوال: در نمودار زیر چگونه هسته هایی با عدد جرمی یکسان را مشخص می کنید؟ **بارسم خطی عمود بر خط پایداری**

هر نوکلئون، فقط به نزدیک ترین نوکلئون های مجاورش نیروی هسته ای وارد می کند.

بین نیروی هسته ای و نیروی دافعه الکتروستاتیکی موازنه برقرار است.

ترازهای انرژی هسته:

انرژی نوکلئون های وابسته به هسته نیز مانند انرژی الکترون های وابسته به اتم، کوانتیده اند و نوکلئون های درون هسته نمی توانند هر انرژی دلخواهی را اختیار کنند. نوکلئون ها نیز می توانند با جذب انرژی به ترازهای انرژی بالاتر بروند و در نتیجه هسته برانگیخته شود. هسته برانگیخته با گسیل فوتون به تراز پایه بر می گردد. انرژی فوتون گسیل شده، با اختلاف انرژی بین تراز برانگیخته و تراز پایه برابر است.

نکته قابل توجه آن است که اختلاف بین ترازهای انرژی نوکلئون ها در هسته از مرتبه keV تا مرتبه MeV است، در حالی که اختلاف بین ترازهای انرژی الکترون ها در اتم از مرتبه eV است. از این رو، هسته ها در واکنش های شیمیایی برانگیخته نمی شوند.

انرژی بستگی هسته ای:

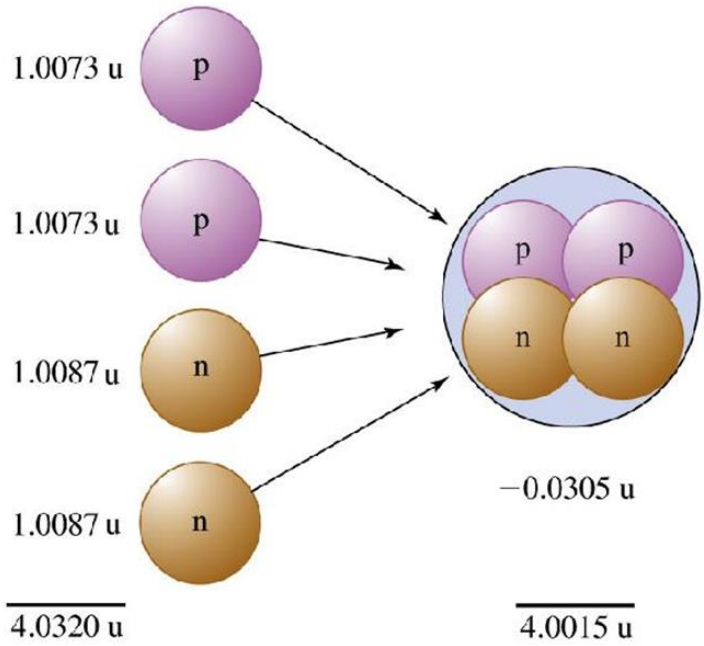
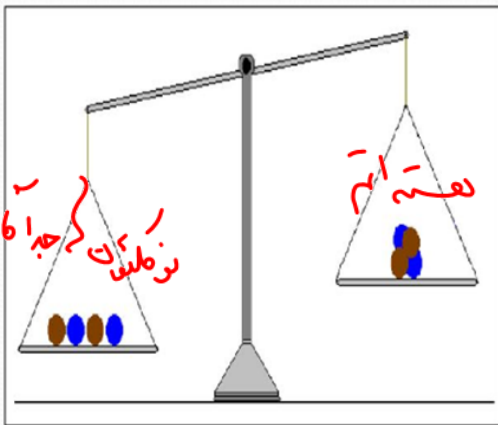
انرژی لازم برای جدا کردن نوکلئون های یک هسته، انرژی بستگی هسته ای نامیده می شود. جرم هسته از مجموع جرم پروتون ها و نوترون های تشکیل دهنده اش اندکی کمتر است. اگر این اختلاف جرم را که به آن **کاستی جرم هسته** گفته می شود، مطابق رابطه معروف اینشتین در مربع تندی نور ضرب کنیم انرژی بستگی هسته ای به دست می آید که انرژی قابل ملاحظه ای است.

$$E = mc^2$$

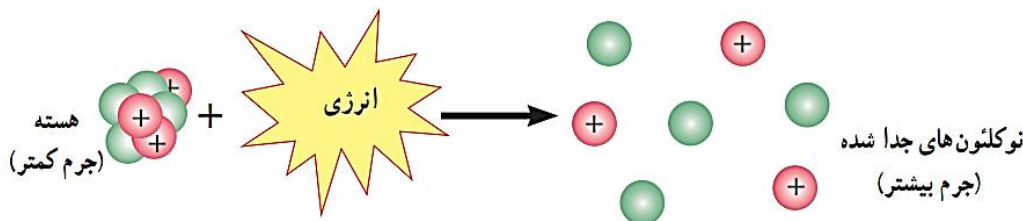
انرژی (J) جرم (kg) سرعت نور (m/s)

کاستی جرم

Mass Defect

انرژی ای معادل انرژی بستگی هسته ای باید تأمین شود تا هسته به نوکلئون های تشکیل دهنده آن تقسیم شود.

۱	انرژی بستگی هسته، برابر انرژی ای است که (۱) یک الکترون می گیرد تا از یک تراز به تراز دیگر برود. (۲) یک الکترون می گیرد تا یک فوتون تابش کند. (۳) هسته اتم هنگام تشکیل از دست می دهد. (۴) لازم است به الکترون داده شود تا کاملاً از اتم جدا شود.
۲	منشأ انرژی بستگی هسته کدام است؟ (۱) نیروی الکتریکی بین نوکلئون ها (۲) نیروی گرانش بین نوکلئون ها (۳) تبدیل جرم به انرژی (۴) تبدیل انرژی به جرم
۳	کدام عبارت زیر درست است؟ (۱) جرم هسته اتم هلیم ${}^4_2\text{He}$ برابر مجموع جرم دو نوترون و دو پروتون است. (۲) جرم هسته اتم هلیم ${}^4_2\text{He}$ از مجموع جرم دو نوترون و دو پروتون بیشتر است. (۳) جرم هسته اتم هلیم ${}^4_2\text{He}$ از مجموع جرم دو نوترون و دو پروتون کمتر است. (۴) جرم هسته اتم هلیم ${}^4_2\text{He}$ کوچک تر یا مساوی مجموع جرم دو نوترون و دو پروتون است.
۴	مجموع جرم نوکلئون های تشکیل دهنده هسته (۱) مساوی جرم هسته است. (۲) مساوی جرم تبدیل شده به انرژی بستگی هسته است. (۳) بزرگ تر از جرم هسته است. (۴) کوچک تر از جرم تبدیل شده به انرژی بستگی هسته است.
۵	اگر جرم هسته ${}^{12}_6\text{C}$ برابر m_c و جرم پروتون m_p و جرم نوترون m_n باشد، کاستی جرم کربن کدام است؟ $\Delta m = m_{\text{هسته}} - m_{\text{نرمالها}}$ (۱) $12m_p + 12m_n - m_c$ (۲) $m_c + 12m_n - 12m_p$ (۳) $6m_n - 6m_p + m_c$ (۴) $6m_p + 6m_n - m_c$
۶	اگر جرم اتم X را M_x و جرم نوترون و پروتون آزاد را M_n و M_p بنامیم، $ZM_p + NM_n$ در مقایسه با M_x ، بزرگ تر است و هر چه این اختلاف جرم بیشتر باشد، نشان دهنده بزرگی انرژی بستگی هسته است. (Z و N به ترتیب تعداد نوترون ها و پروتون های هسته است.)
۷	اختلاف ترازهای نوکلئون در هسته از اختلاف ترازهای انرژی الکترون در اتم بوده و هسته ها در واکنش های شیمیایی برانگیخته (۱) بزرگ تر، می شوند (۲) بزرگ تر، نمی شوند (۳) کوچک تر، می شوند (۴) کوچک تر، نمی شوند
۸	کدام یک از عبارت های زیر نادرست است؟ (۱) انرژی نوکلئون های وابسته به هسته کوانتیده اند. (۲) اختلاف بین ترازهای انرژی نوکلئون ها در هسته از مرتبه کیلو الکترون ولت تا مگا الکترون ولت است. (۳) هسته برانگیخته برای بازگشت به تراز پایه، فوتون گسیل می کند. (۴) هسته های سنگین برخلاف هسته های سبک، در واکنش های شیمیایی برانگیخته نمی شوند.

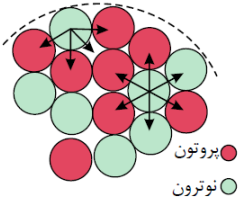

اورانیوم $Z=92$ توریم $Z=90$ $Z > 83$ بی ثبات

۴- کدام عنصر فرضی زیر، ناپایدار است و در طبیعت یافت نمی‌شود؟

- ۱ 90^X ۲ 92^X ۳ 83^X ۴ 84^X

۵- شکل مقابل قسمتی از نوکلئون‌های داخل هسته یک اتم را نشان می‌دهد. پیکان‌های روی شکل نیروی بین نوکلئون‌هاست که است.

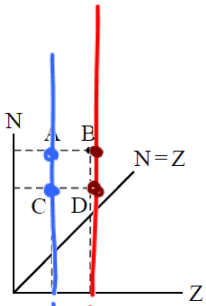

- ۱ گرانشی - کوتاه‌برد ۲ هسته‌ای - کوتاه‌برد
 ۳ گرانشی - بلندبرد ۴ هسته‌ای - بلندبرد

$A = 2$
 $Z = 1$ D $1 = N$
 $\frac{A}{Z} = \frac{2}{1} = 2$

۶- تعداد نوکلئون‌های موجود در هسته دو تریتم چند برابر عدد اتمی آن است؟

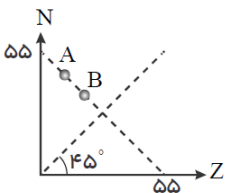
- ۱ $\frac{1}{2} A$ ۲ 2 ۳ $\frac{1}{3}$ ۴ 3

۷- با توجه به نمودار زیر که مربوط به تغییرات N بر حسب Z برای هسته‌های پایدار در طبیعت است کدام گزینه صحیح است؟

- ۱ B و A عدد جرمی یکسان دارند.
 ۲ C و D ایزوتوپ هستند.
 ۳ A و C دارای مشخصات شیمیایی یکسان هستند.
 ۴ B و C عدد جرمی یکسان دارند.

۹- نمودار شکل روبه‌رو، عدد نوترونی اتم را بر حسب عدد اتمی نمایش می‌دهد. کدام ویژگی دو اتم A و B با هم برابر است؟

$A_A = A_B = 55$

Radioactivity

پرتوزایی طبیعی: وقتی یک هسته ناپایدار یا پرتوزا به طور طبیعی (یا اصطلاحاً خودبه خود) واپاشی می کند، نوع معینی از ذرات یا فوتون های پرتوزایی آزاد می شوند. این فرایند واپاشی، پرتوزایی طبیعی نامیده می شود.

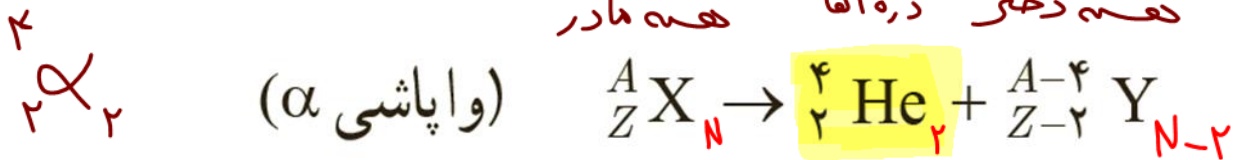
در تمام واپاشی ها **تعداد نوکلئونها پایسته می ماند.** (تعداد نوکلئونها قبل و بعد از فرایند ثابت می ماند).
ضمناً **اصل بقای بار هم در تمام فرایندهای واپاشی باید رعایت گردد.**

واپاشی آلفا:

این نوع واپاشی در **هسته های سنگین** صورت می گیرد.

پرتوهای α کمترین نفوذ را دارند و با ورقه نازک سربی با ضخامت ناچیز ($\approx 0.1 \text{ mm}$) متوقف می شوند. پرتوهای α ، ذرات باردار مثبت از جنس هسته اتم هلیم (${}^4_2\text{He}$) هستند و از دو پروتون و دو نوترون تشکیل شده اند.

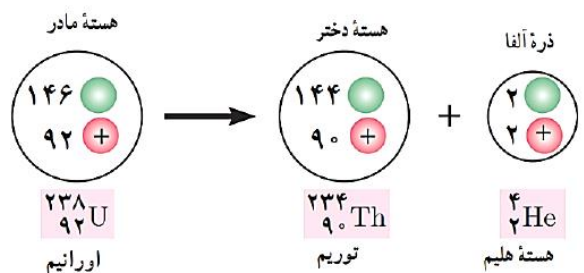
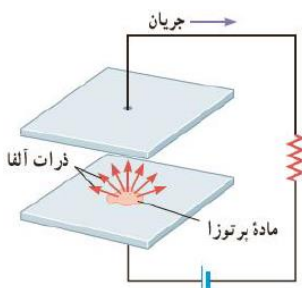
هسته دختر، ذره آلفا، هسته مادر

در واپاشی آلفا دو عدد از پروتون ها و دو عدد از نوترون های هسته اتم کاسته شده و در جدول تناوبی دو خانه به عقب برمی گردد. در واپاشی آلفا هم بار و هم جرم هسته کاهش می یابد.

★ ذره های آلفا، **سنگین اند** و **بار مثبت** دارند. بُرد این ذره ها کوتاه است. این ذرات پس از طی مسافت کوتاهی در هوا (۱ تا ۲ سانتی متر) و یا با عبور از لایه ای نازک از مواد جذب می شوند. اگر این ذره ها از راه تنفس یا دستگاه گوارش وارد بدن شوند، باعث آسیب شدید به بافت های بدن می شوند. بنابراین، باید مراقب بود که مواد آلفا هرگز وارد بدن نشوند.

یکی از کاربردهای گسترده واپاشی α در **آشکارسازهای دود** است.

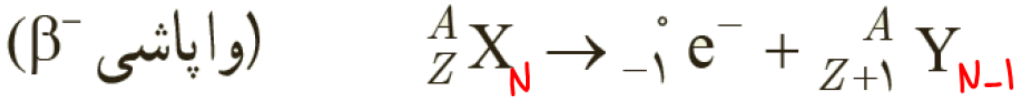

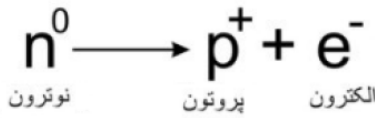
واپاشی بتا: نخستین مورد پرتوزایی بود که در سال های پایانی قرن نوزدهم، توسط هانری بکرل مشاهده شد. این واپاشی، متداول ترین نوع واپاشی در هسته هاست.

پرتوهای β مسافت خیلی بیشتری را ($\approx 1\text{mm}$) در سرب نفوذ می کنند.

هسته دختر بهمانی هسته مادر

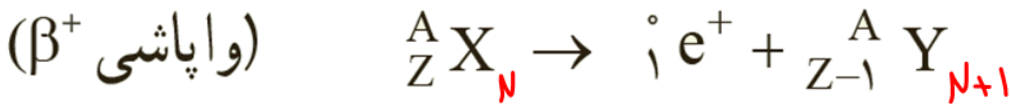

ذرات بتا الکترون هستند. این الکترون وقتی به وجود می آید که نوترونی درون هسته، به پروتون و الکترون تبدیل شود. در نتیجه هسته در جدول تناوبی یک خانه جلو می رود. (تعداد پروتون هسته دختر از هسته مادر بیشتر است.)

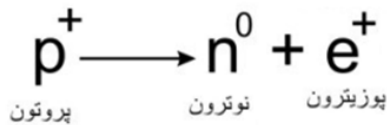

★ در نوعی دیگر از فرایند واپاشی بتا، ذره گسیل شده توسط هسته، جرم یکسان با الکترون دارد، ولی به جای بار e^- حامل بار e^+ است. به این الکترون مثبت، پوزیترون می گویند و با β^+ یا e^+ نمایش داده می شود.

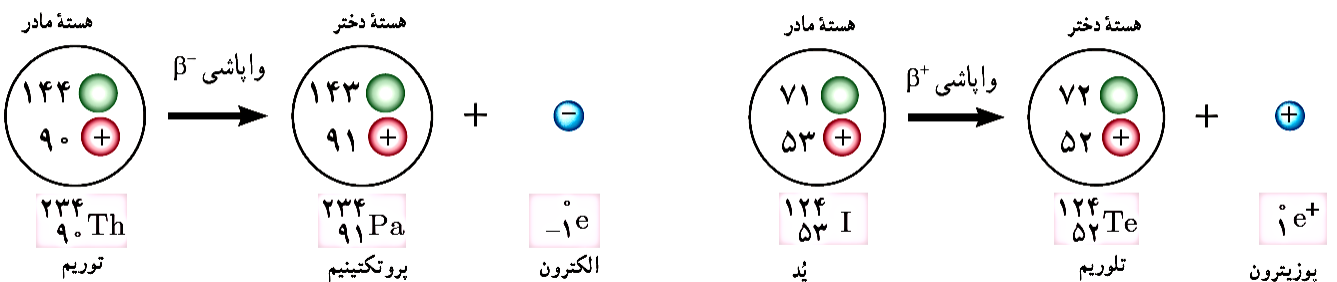
هسته دختر بهمانی هسته مادر

در این فرایند یکی از پروتون های درون هسته به یک نوترون و یک پوزیترون تبدیل می شود. در نتیجه هسته در جدول تناوبی یک خانه عقب می رود. (تعداد نوترون های محصولات شکافت از نوترون های اولیه بیشتر است.)

نکته: در هر دو نوع واپاشی بتا، عدد جرمی هسته (مجموع تعداد نوکلئونها) ثابت می ماند.

واپاشی گاما :

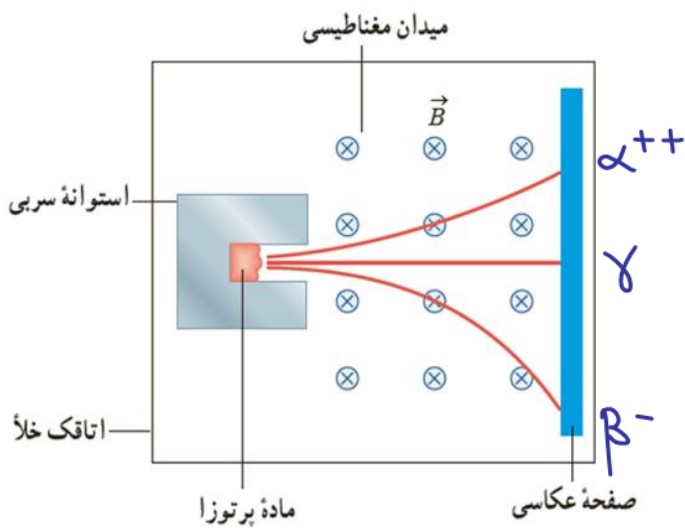
اغلب هسته‌ها پس از واپاشی آلفا یا بتا، در حالت برانگیخته قرار می‌گیرند و با گسیل فوتون‌های پر انرژی (پرتو گاما) به حالت پایه می‌رسند. در این فرایند، Z و A تغییر نمی‌کنند؛ بلکه هسته برانگیخته که با علامت * مشخص شده است، با گسیل پرتو گاما به حالت پایه می‌رسد.

پرتوهای γ بیشترین نفوذ را دارند و می‌توانند از ورقه‌ای سربی به ضخامت قابل ملاحظه‌ای ($\approx 100\text{ mm}$) بگذرند. پرتو گاما از جنس امواج الکترومغناطیسی (مثل نور) است و در نتیجه در میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی منحرف نمی‌شوند.

هسته دخیل هسته مادر برانگیخته

در این فرایند تعداد پروتون‌ها و نیز نوترون‌های هسته ثابت و بی‌تغییر مانده و در نتیجه مکان هسته در جدول تناوبی تغییر نمی‌کند.

شکل روبه‌رو طرح آزمایش ساده‌ای را نشان می‌دهد که به کمک آن می‌توان سه نوع پرتوزایی طبیعی را مشاهده کرد و به تفاوت بار و جرم پرتوها از یکدیگر بی‌برد.

خطوط، مسیر حرکت پرتوها را نشان می‌دهد.

نوع بار پرتوها را با هم مقایسه کنید.

1

درستی یا نادرستی عبارتهای زیر را تعیین کنید.

- الف) واپاشی آلفا در هسته‌های سبک صورت می‌گیرد. **ع**
- ب) ذره‌های آلفا سبک‌تر از ذره‌های β هستند. **ع**
- پ) پرتوهای α با ورقه نازکی از سرب متوقف می‌شوند. **ص**
- ت) انحراف پرتوهای β در میدان مغناطیسی، بیشتر از انحراف پرتوهای α است. **ص**
- ث) اغلب هسته‌ها پس از واپاشی آلفا یا بتا، در حالت برانگیخته قرار می‌گیرند. **ص**
- ج) در بعضی از فرایندهای واپاشی پرتوزا، تعداد نوکلئون‌ها در طی فرایند واپاشی هسته‌ای پایسته نیست. **ع**
- چ) برد ذره‌های آلفا کوتاه است و با عبور از لایه‌ای نازک از مواد جذب می‌شوند. **ص**
- ح) واپاشی گاما، نخستین مورد پرتوزایی بود که توسط هانری بکرل مشاهده شد. **ع**
- خ) جرم و اندازه بار الکتریکی الکترون و پوزیترون با هم برابرند. **ص**
- د) به هسته‌ای که پس از فرایند واپاشی به وجود می‌آید، هسته دختر می‌گویند. **ص**
- ذ) پرتوهای گاما می‌توانند از ورقه‌ای سربی به ضخامت 10 mm بگذرند. **ص**

2

جاهای خالی را با عبارتهای مناسب پر کنید.

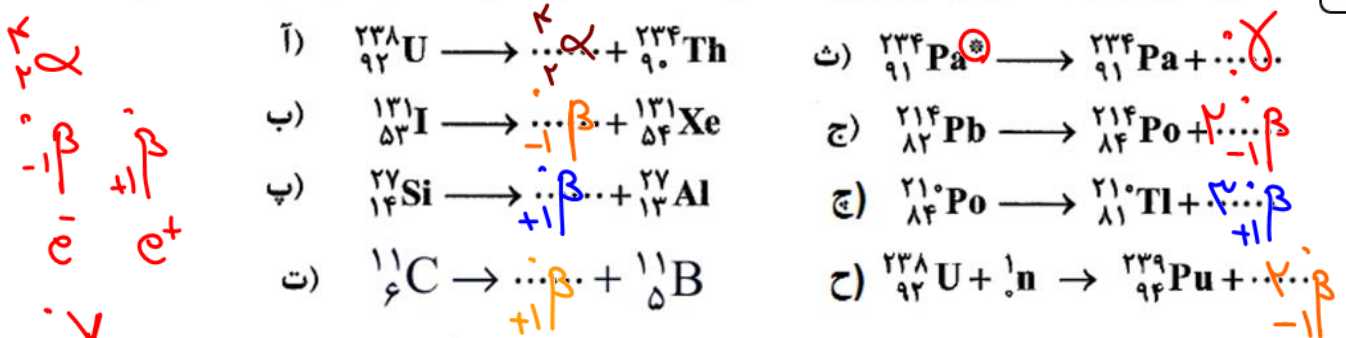
- الف) تعداد نوکلئون‌ها در طی فرایند واپاشی هسته‌ای **پایسته** است.
- ب) بیشترین قدرت نفوذ را بین پرتوهای α ، β و γ ، پرتوی **گاما** دارد.
- پ) پرتوهای آلفا، ذراتی با بار الکتریکی **مثبت** و از جنس هسته اتم **هلیوم** هستند.
- ت) یکی از کاربردهای گسترده واپاشی α در **آنهاک رسازهای دور** است.
- ث) متداول‌ترین نوع واپاشی در هسته‌ها، **درواپاشی** است.
- ج) در **β^+** ، از عدد اتمی هسته مادر یک واحد کاسته می‌شود.
- چ) در **β^-** ، از عدد اتمی هسته مادر دو واحد و از عدد جرمی آن چهار واحد کاسته می‌شود.
- ح) در **γ** ، عدد اتمی و جرمی هسته مادر تغییر نمی‌کند.
- خ) در واپاشی **β^-** ، عدد اتمی هسته دختر، یک واحد بیش‌تر از عدد اتمی هسته مادر است.
- د) اگر ذره‌های **گاما** از راه تنفس وارد بدن شوند، باعث آسیب شدید به بافت‌های بدن می‌شوند.

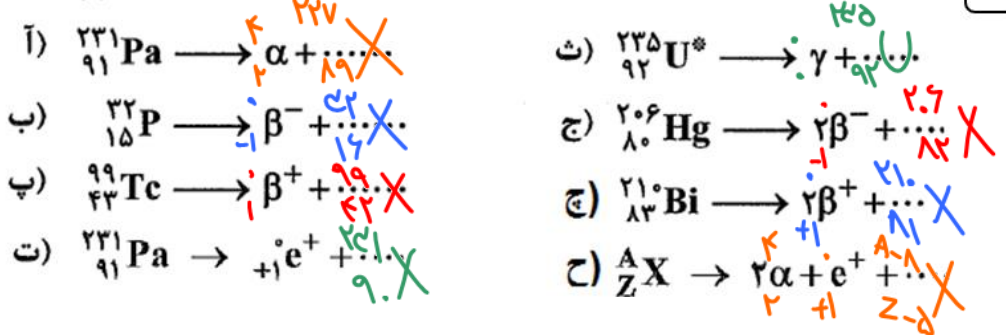
نکاتی که برای موازنه معادلات واپاشی باید در نظر گرفت :

- مجموع اعداد اتمی در دو سمت واکنش هسته‌ای باید یکسان باشد.
- مجموع اعداد جرمی در دو سمت واکنش هسته‌ای باید یکسان باشد.

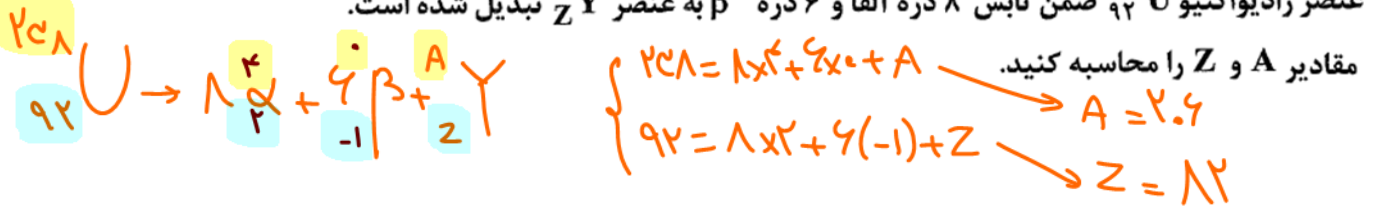
1 جاهای خالی در فرایندهای واپاشی زیر را که نشان دهنده یک یا چند ذره α ، β^- ، β^+ یا γ است، کامل کنید.

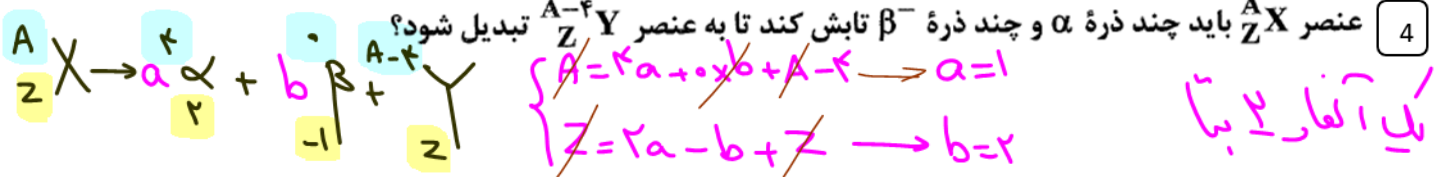
2 هسته دختر به دست آمده از هریک از واپاشی‌های زیر را به صورت ${}^A_Z\text{X}$ مشخص کنید.

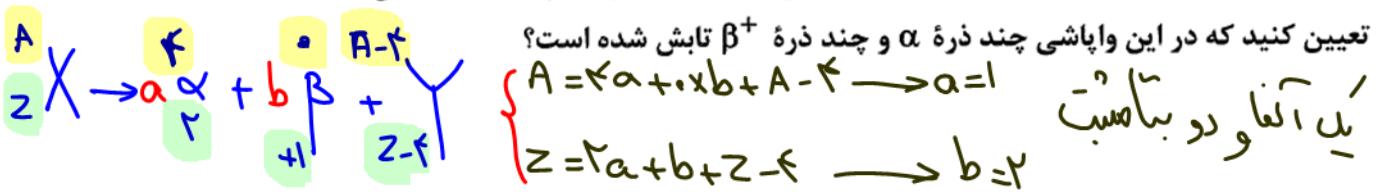
3 عنصر رادیواکتیو ${}_{92}^{238}\text{U}$ ضمن تابش ۸ ذره آلفا و ۶ ذره β^- به عنصر ${}^A_Z\text{Y}$ تبدیل شده است.

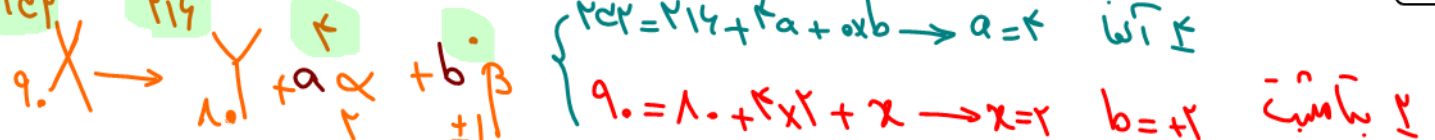
4 عنصر ${}^A_Z\text{X}$ باید چند ذره α و چند ذره β^- تابش کند تا به عنصر ${}^{A-4}_Z\text{Y}$ تبدیل شود؟

5 اگر در یک واپاشی هسته‌ای، عدد جرمی و عدد اتمی هسته مادر هر کدام ۴ واحد کاهش یابند،

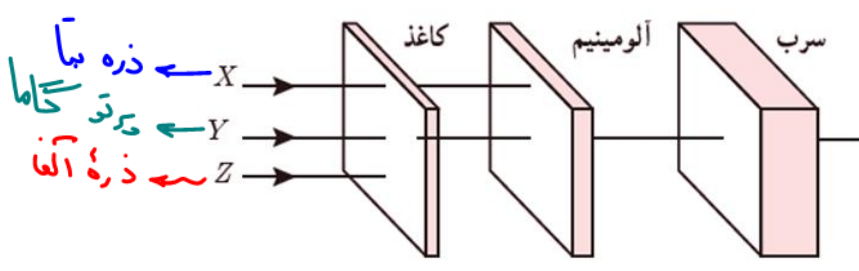

6 در واکنش پرتوزایی « ${}_{90}^{232}\text{X} \rightarrow {}_{86}^{216}\text{Y} + \dots$ » چند ذره α و چند ذره β و از چه نوعی تابش شده است؟

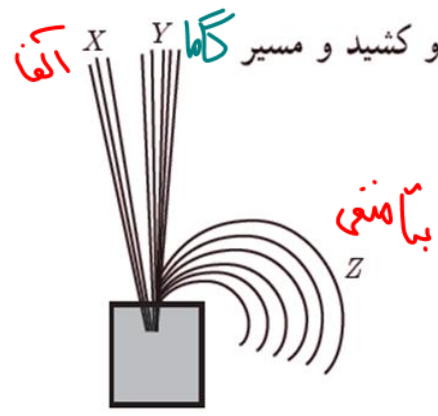

1 در شکل زیر جنس پرتوهای X، Y و Z را مشخص کنید.

ذره بی‌آلفا
پرتو گاما
ذره آلفا

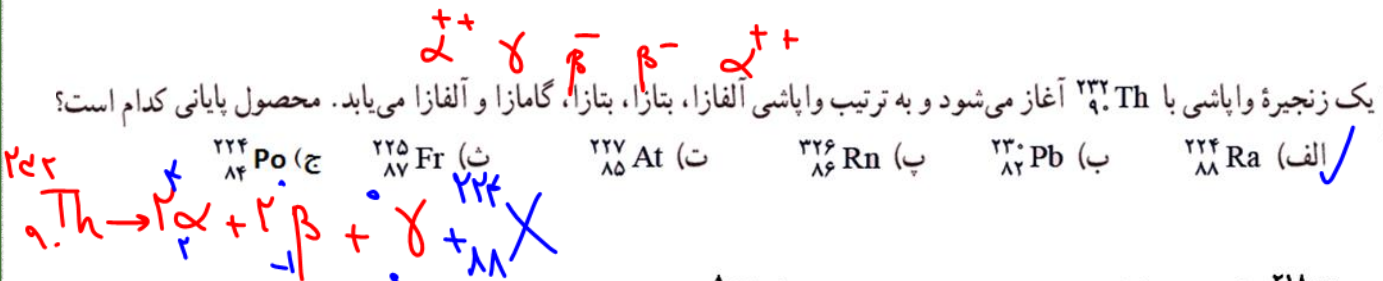
2 در نخستین سال‌های سده بیستم مادام کوری نموداری مانند شکل روبه‌رو کشید و مسیر گاما، X و Y را مشخص کنید. حرکت سه پرتو را در هوا در میدان مغناطیسی یکنواخت نشان داد.

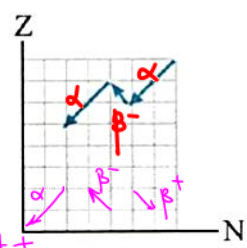
1 جنس پرتوهای X، Y و Z را مشخص کنید.
2 جهت میدان مغناطیسی را تعیین کنید.

B در رسو

3 یک زنجیره واپاشی با $^{232}_{90}\text{Th}$ آغاز می‌شود و به ترتیب واپاشی آلفا، بتا، بتا، گاما و آلفا می‌یابد. محصول پایانی کدام است؟

4 طی سه واپاشی به شکل مقابل به هسته $^A_Z X$ تبدیل می‌شود.

در این فرایندها چه ذراتی گسیل می‌شود؟

- 1 دو تا α ، یک β^-
- 2 دو تا α ، یک β^+
- 3 دو تا β^- ، یک α
- 4 دو تا β^- ، یک β^+

74	75	76	77	78	79	80
We	Re	Os	Ir	Pt	Au	Hg

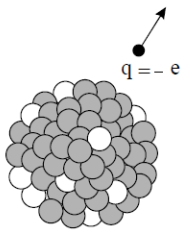
5 شکل روبه‌رو قسمتی از جدول تناوبی مندلیف را نشان می‌دهد. ایریدیم (Ir) پس از تابش متوالی یک ذره آلفا و دو الکترون و سه پوزیترون و یک پرتوی گاما به چه عنصری تبدیل خواهد شد؟

تعداد نوترون‌های محصول نهایی نسبت به ایریدیم اولیه چند عدد و چگونه تغییر کرده است؟

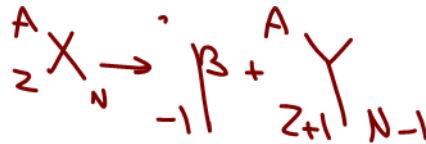
مجموعاً یک نوترون کاهش خواهد یافت
 2 نوترون کاهش → 2 نوترون کاهش → 2 نوترون کاهش
 3 نوترون کاهش → 3 نوترون کاهش → 3 نوترون کاهش

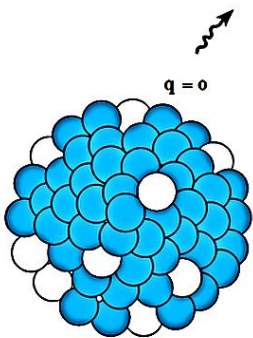
۴- در واپاشی مطابق شکل زیر، تعداد پروتون‌های هسته و تعداد نوترون‌های آن سراسری- ۱۳۹۲

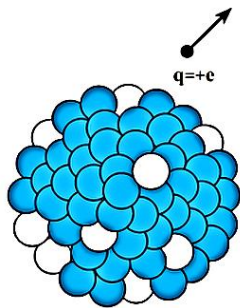
واپاشی بتا منفی (التر-)

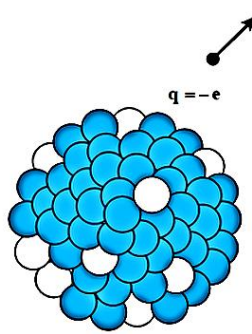
- ۱) یک واحد افزایش می‌یابد - یک واحد کاهش می‌یابد.
- ۲) یک واحد کاهش می‌یابد - یک واحد افزایش می‌یابد.
- ۳) یک واحد افزایش می‌یابد - ثابت می‌ماند.
- ۴) یک واحد کاهش می‌یابد - ثابت می‌ماند.

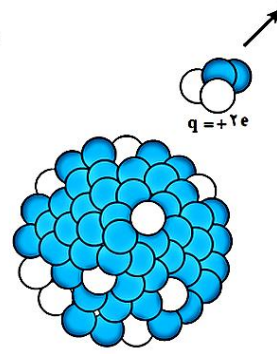
ت - گسیل پرتوی γ

پ - گسیل پرتوی β^+

ب - گسیل پرتوی β^-

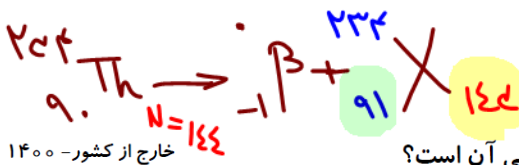

الف - گسیل پرتوی α

۷- کدام موارد درست است؟

- الف - در واپاشی β^- ، الکترون گسیل شده در هسته مادر وجود ندارد و همچنین یکی از الکترون‌های مدارهای اتم نیست.
- ب - در واپاشی β^+ ، ذره گسیل شده توسط هسته، جرم یکسان با الکترون دارد.
- پ - اغلب هسته‌ها پس از واپاشی بتا، در حالت پایدار قرار می‌گیرند.
- ت - در واپاشی β^+ ، یکی از نوترون‌های درون هسته به یک پروتون و یک پوزیترون تبدیل می‌شود.

- ۱) الف و ب
- ۲) الف و پ
- ۳) ب و ت
- ۴) ب و پ

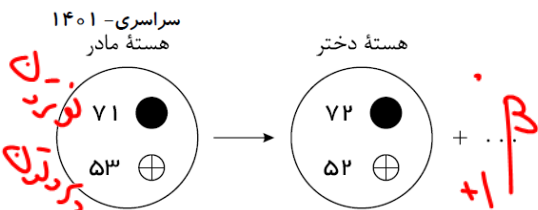

۱۱- هسته ${}^{234}_{90} Th$ واپاشی β^- انجام می‌دهد. عدد اتمی هسته دختر چند برابر عدد نوترونی آن است؟

- ۱) $\frac{91}{144}$
- ۲) $\frac{89}{145}$
- ۳) $\frac{89}{144}$
- ۴) $\frac{91}{143}$

۱۲- شکل زیر، واپاشی γ را نشان می‌دهد. نام ذره گسیل شده، کدام است؟

- ۱) آلفا
- ۲) گاما
- ۳) پوزیترون
- ۴) الکترون

Half life

نیمه عمر:

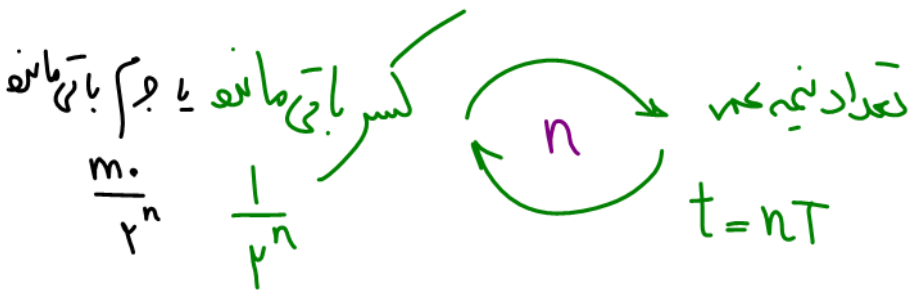
نیمه عمر، مدت زمانی است که طول می کشد تا تعداد هسته های مادر موجود در یک نمونه، به نصف برسند.

n	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	تعداد نیمه عمر سپری شده
$\frac{m_0}{2^n}$	$\frac{m_0}{64}$	$\frac{m_0}{32}$	$\frac{m_0}{16}$	$\frac{m_0}{8}$	$\frac{m_0}{4}$	$\frac{m_0}{2}$	m_0	کسر یا جرم باقی مانده
	$\frac{1}{64} m_0$	$\frac{1}{32} m_0$	$\frac{1}{16} m_0$	$\frac{1}{8} m_0$	$\frac{1}{4} m_0$	$\frac{1}{2} m_0$	—	کسر یا جرم متلاشی شده

اگر تعداد هسته های مادر اولیه در یک نمونه پرتوزا N_0 باشد، پس از گذشت زمان t ، تعداد هسته های پرتوزای باقی مانده از این رابطه به دست می آید:

$$N = N_0 \left(\frac{1}{2}\right)^n \quad n = \frac{t}{T_{\frac{1}{2}}}$$

استراتژی حل:

در یک ماده پرتوزا بعد از گذشت ۴۰ ساعت، $\frac{1}{32}$ هسته های نمونه اولیه باقی مانده اند. نیمه عمر این ماده چند ساعت است؟

$$\frac{1}{32} = \frac{1}{2^n} \rightarrow n = 5$$

$$t = nT \rightarrow 40 = 5 \times T \rightarrow T = 8 \text{ hr}$$

۲ بعد از گذشت ۳۶ روز، از یک ماده رادیواکتیو پرتوزا، مقدار ۲۱۰ گرم واپاشیده شده است. اگر جرم اولیه این ماده پرتوزا ۲۴۰ گرم باشد، نیمه عمر آن چند روز است؟

تعداد نیمه عمر n \rightarrow $t = nT$
 کسر باقی مانده $\frac{m}{m_0} = \frac{1}{2^n}$

کسر باقی مانده $= \frac{210}{240} = \frac{1}{8} = \frac{1}{2^3} \rightarrow n = 3$
 $t = nT$
 $36 = 3 \times T$
 $T = 12 \text{ days}$

۳ نیمه عمر یک ماده رادیواکتیو ۸ روز است، پس از ۴۸ روز چه کسری از هسته های این ماده، واپاشیده می شود؟ چه کسری از هسته های اولیه آن باقی می ماند؟

تعداد نیمه عمر n \rightarrow $t = nT$
 کسر باقی مانده $\frac{m}{m_0} = \frac{1}{2^n}$

$T = 8 \text{ days}$
 $n = \frac{t}{T} = \frac{48}{8} = 6$ تعداد نیمه عمر
 کسر باقی مانده $= \frac{1}{2^6} = \frac{1}{64}$
 کسر واپاشی شده $= \frac{63}{64}$

۴ ۴۰۰ گرم از ماده پرتوزایی موجود است. اگر نیم عمر آن ۱۴ سال باشد پس از چند سال ۳۵۰ گرم از آن واپاشیده می شود؟ بعد از چه زمانی کل ماده پرتوزا متلاشی خواهد شد؟

تعداد نیمه عمر n \rightarrow $t = nT$
 کسر باقی مانده $\frac{m}{m_0} = \frac{1}{2^n}$

کسر باقی مانده $= \frac{350}{400} = \frac{7}{8} = \frac{1}{2^3} = \frac{1}{2^n} \rightarrow n = 3$
 $t = nT = 3 \times 14 = 42 \text{ yrs}$
 کل ماده پرتوزا متلاشی خواهد شد \rightarrow $t = 2T = 28 \text{ yrs}$

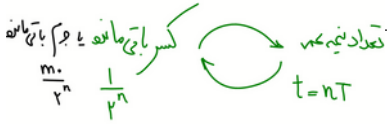
۵ تعداد هسته های اولیه ماده پرتوزا 16×10^{22} است. اگر پس از ۸۱ سال، تعداد 2×10^{22} هسته فعال باقی بماند، نیمه عمر این ماده چند سال است؟

تعداد نیمه عمر n \rightarrow $t = nT$
 کسر باقی مانده $\frac{m}{m_0} = \frac{1}{2^n}$

کسر باقی مانده $= \frac{2 \times 10^{22}}{16 \times 10^{22}} = \frac{1}{8} = \frac{1}{2^3} = \frac{1}{2^n} \rightarrow n = 3$
 $t = nT$
 $81 = 3 \times T \rightarrow T = 27 \text{ سال}$

۶ نیمه عمر ماده پرتوزایی ۱۴ روز است. اگر ۸ گرم از آن را در محفظه ای قرار دهیم پس از ۵۶ روز چند گرم باقی می ماند و چند گرم متلاشی می شود؟

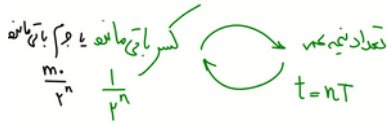
$$T = 14$$

$$t = nT \rightarrow 56 = n \times 14 \rightarrow n = 4$$

$$m = \frac{m_0}{2^n} \rightarrow 8 = \frac{m_0}{2^4} \rightarrow m_0 = 128 \text{ g}$$

$$m_{\text{متلاشی}} = 128 - 8 = 120 \text{ g}$$

۷ نیمه عمر ماده پرتوزایی ۴ دقیقه است. پس از گذشت چه زمانی ۸۷/۵ درصد از آن متلاشی می شود؟

$t = ?$

T

$$\frac{1}{2} = 50\%$$

$$\frac{1}{4} = 25\%$$

$$\frac{1}{8} = 12.5\%$$

$$\frac{1}{16} = 6.25\%$$

$$100 - 12.5 = 87.5 \rightarrow \frac{1}{2^n} = \frac{12.5}{100} \rightarrow \frac{1}{2^n} = \frac{1}{8} \rightarrow n = 3$$

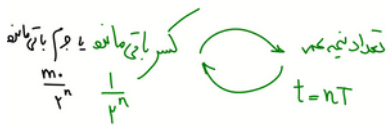
$$t = nT = 3 \times 4 = 12 \text{ min}$$

۸ اگر نیمه عمر یک ایزوتوپ پرتوزا ۱۶۰۰ سال باشد، چند سال طول می کشد تا $\frac{7}{8}$ آن واپاشی کند؟

$$\frac{1}{2^n} = \frac{1}{8} \rightarrow n = 3$$

$$t = nT = 3 \times 1600 = 4800 \text{ years}$$

۹ در محفظه ای ۲۰ گرم ماده پرتوزا به نیمه عمر یک سال موجود است. مقدار این ماده در چهار سال پیش چقدر بوده است؟

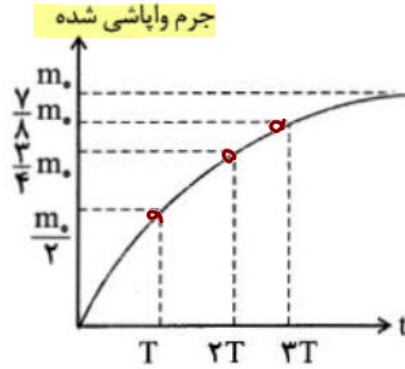
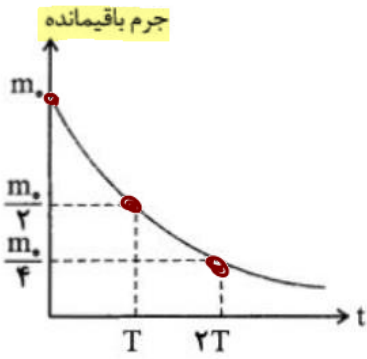

$$m = \frac{m_0}{2^n} \rightarrow 20 = \frac{m_0}{2^4} \rightarrow m_0 = 320 \text{ g}$$

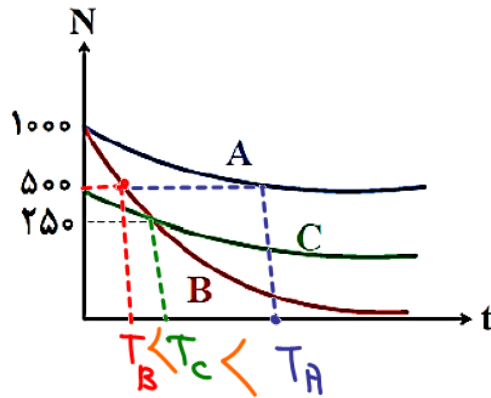
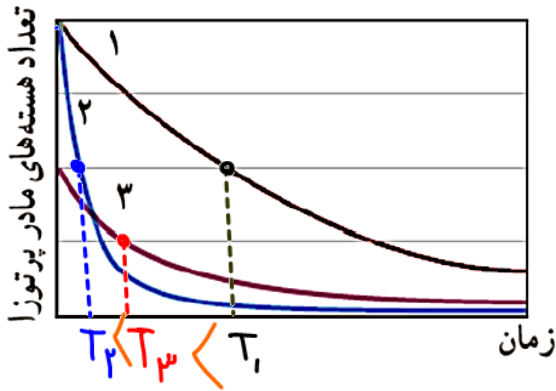
$$n = \frac{t}{T} = \frac{4 \text{ سال}}{1 \text{ سال}} \rightarrow n = 4$$

نمودارهای جرم ماده پرتوزا بر حسب زمان:

شکل زیر نمودار تغییرات تعداد هسته‌های مادر پرتوزای سه نمونه را بر حسب زمان نشان می‌دهد. نیمه عمر این سه نمونه را با هم مقایسه کنید.

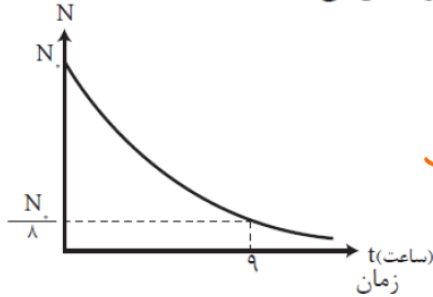

۱۰

تعداد هسته‌های پرتوزا

نمودار روبه‌رو تعداد هسته‌های باقی مانده در یک نمونه پرتوزا بر حسب زمان را نشان می‌دهد.

الف) نیمه عمر این ماده چقدر است؟

ب) پس از گذشت چه مدت زمانی $\frac{15}{16}$ از هسته‌های اولیه واپاشیده می‌شوند.

کسر باقی مانده (الف) $= \frac{1}{8} = \frac{1}{2^3} \rightarrow n=3$

$$t = nT$$

$$9 = 3T$$

$$T = 3 \text{ hr}$$

کسر باقی مانده (ب) $= \frac{1}{16} = \frac{1}{2^4} \rightarrow n=4$

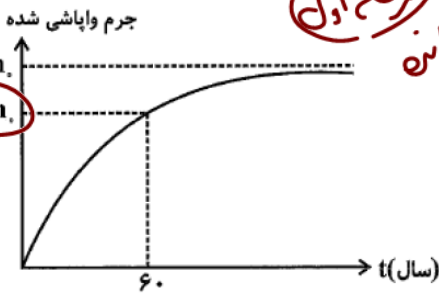
$$t = nT = 4 \times 3 = 12 \text{ hr}$$

تعداد نیمه عمر $t = nT$

کسر باقی مانده $\frac{m_0}{2^n}$ یا جرم باقی مانده $\frac{m_0}{2^n}$

۱۱

نمودار جرم واپاشی شده یک عنصر پرتوزا بر حسب زمان به صورت زیر می‌باشد. پس از گذشت چند سال، $\frac{1}{64}$ جرم اولیه، از این عنصر فعال می‌باشد؟

مرحله اول

کسر باقی مانده $= \frac{1}{32} = \frac{1}{2^5} \rightarrow 5T = 60$

$$T = 12 \text{ سال}$$

$\frac{1}{64} = \frac{1}{2^6} \rightarrow n'=6$

مرحله دوم

$t = n'T$

$$t = 6 \times 12 = 72 \text{ سال}$$

فعال می‌باشد؟

- ۶۰ (۱)
- ۷۲ (۲) ✓
- ۸۴ (۳)
- ۵۴ (۴)

تعداد نیمه عمر $t = nT$

کسر باقی مانده $\frac{m_0}{2^n}$ یا جرم باقی مانده $\frac{m_0}{2^n}$

(۱۴) $T = \frac{t}{n}$

$n = \frac{t}{T} = \frac{3}{\frac{3}{4}} = 4 \rightarrow \boxed{n=4} \rightarrow \text{کریاتی} = \frac{m_0}{2^4} = \frac{m_0}{16}$

۱۴ - نیمه عمر یک ماده پرتوزا ۴۵ دقیقه است. پس از گذشت ۳ ساعت، چه کسری از ماده اولیه باقی می ماند؟

(۴) $\frac{1}{32}$

(۳) $\frac{1}{16}$ ✓

(۲) $\frac{1}{8}$

(۱) $\frac{1}{4}$

خارج از کشور - ۱۴۰۱

۱۵ - چهار سال طول می کشد تا ۷۵ درصد تعداد هسته های یک ماده پرتوزا به هسته های دیگر تبدیل شود. چند سال دیگر بگذرد تا تعداد هسته های باقی مانده ۱۲٫۵ درصد تعداد هسته های اولیه باشد؟

(۴) ✓ ۲

(۳) ۶

(۲) ۸

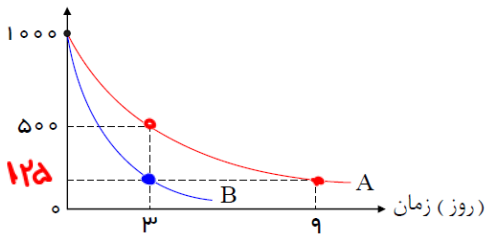
(۱) ۲۴

حل $\frac{1}{100} = \frac{1}{2^n} \rightarrow n=2 \rightarrow t=nT \rightarrow 4=2 \times T \rightarrow T=2$ سال
 کریاتی مانده $= \frac{25}{100} = \frac{1}{4} = \frac{1}{2^2}$

حل $\frac{1}{12.5} = \frac{1}{2^n} \rightarrow n=3 \rightarrow t=nT = 3 \times 2 = 6$ سال
 $\Delta t = 6 - 4 = 2$ سال

۱۶ - نمودار تعداد هسته های دو ماده پرتوزای A و B بر حسب زمان مطابق شکل زیر است. پس از چند روز $\frac{1}{32}$ هسته های B فعال باقی می ماند؟

خارج از کشور - ۱۳۹۵
تعداد هسته ها

(۱) ۳

(۲) ۴

(۳) ✓ ۵

(۴) ۶

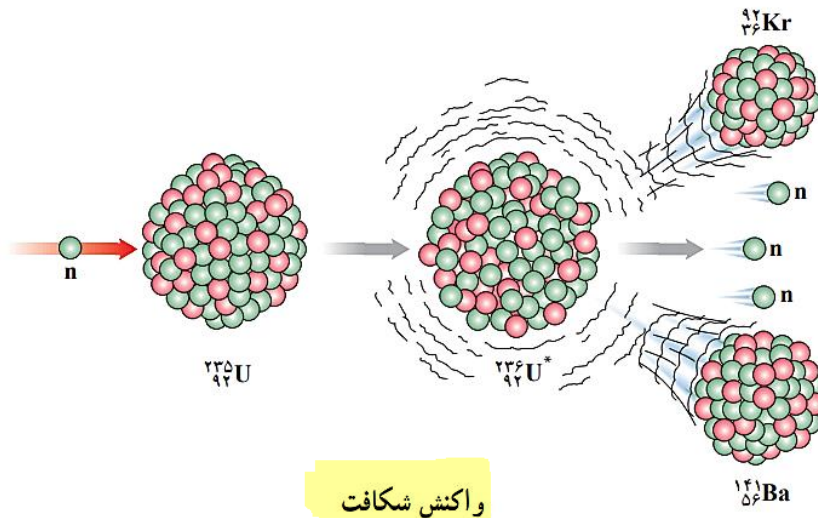
A ماده $\rightarrow T_A = 3$ روز $\xrightarrow{t=9 \text{ روز}}$ $n = \frac{t}{T} = \frac{9}{3} = 3 \rightarrow \text{کریاتی} = \frac{m_0}{2^3} = \frac{m_0}{8} = \frac{1000}{8} = 125$

B ماده $\rightarrow \text{کریاتی} = \frac{125}{1000} = \frac{1}{8} = \frac{1}{2^3} \rightarrow n=3 \rightarrow T = \frac{t}{n} = \frac{3}{3} = 1$ روز $\rightarrow \text{کریاتی} = \frac{1}{2^n} = \frac{1}{2^5} = \frac{1}{32}$
 $n=5 \rightarrow t=5T=5 \times 1=5$

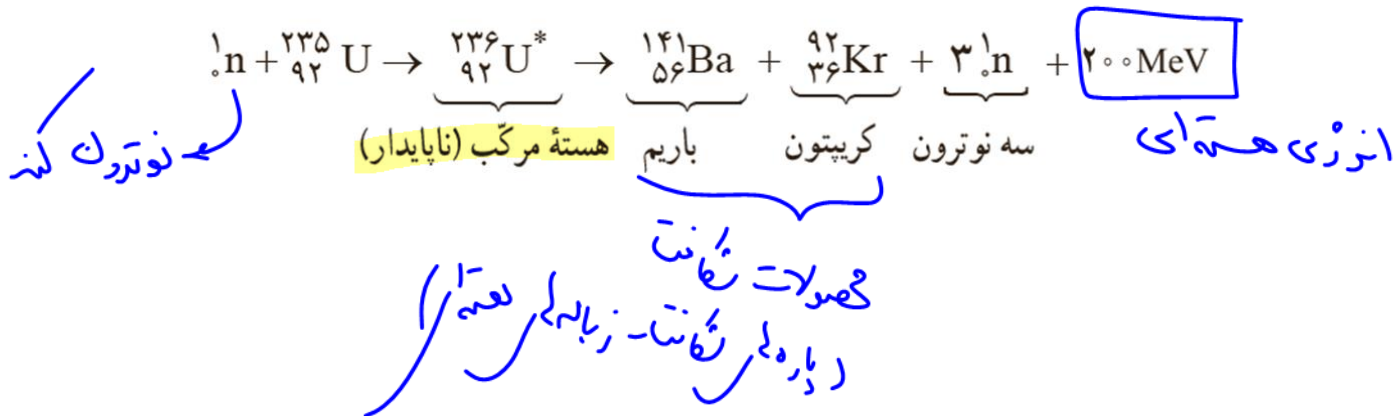

شکافت هسته ای: فرایند تقسیم شدن یک هسته سنگین به دو هسته با جرم کمتر، شکافت هسته ای نامیده می شود.

مثلا هسته اورانیم پس از جذب نوترون، به دو تکه تقسیم می شود و هر تکه، جرم کمتری از هسته اولیه دارد در فرایند شکافت اورانیم، ترکیب های متفاوتی از هسته های کوچک تر همراه با تعدادی نوترون (بین ۲ تا ۵) به وجود می آید. وقتی نوترونی با هسته اورانیم ۲۳۵ برخورد کند و جذب شود، هسته اورانیم شروع به ارتعاش می کند و تغییر شکل می دهد. ارتعاش تا وقتی ادامه می یابد که تغییر شکل چنان جدی شود که نیروی جاذبه هسته ای دیگر نتواند با نیروی دافعه الکتروستاتیکی بین پروتون های هسته متوازن شود. در این هنگام، هسته به پاره هایی وامی پاشد که حامل انرژی (به طور عمده انرژی جنبشی) هستند.

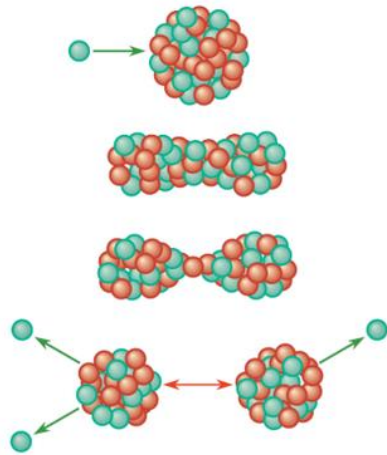

واکنش وقتی شروع می شود که نوترونی کند (با انرژی جنبشی در حدود ۰.۰۴ eV) توسط هسته $^{235}_{92}\text{U}$ جذب و هسته مرکب $^{236}_{92}\text{U}^*$ ایجاد شود. این هسته مرکب در کمتر از 10^{-12}s واپاشیده می شود:

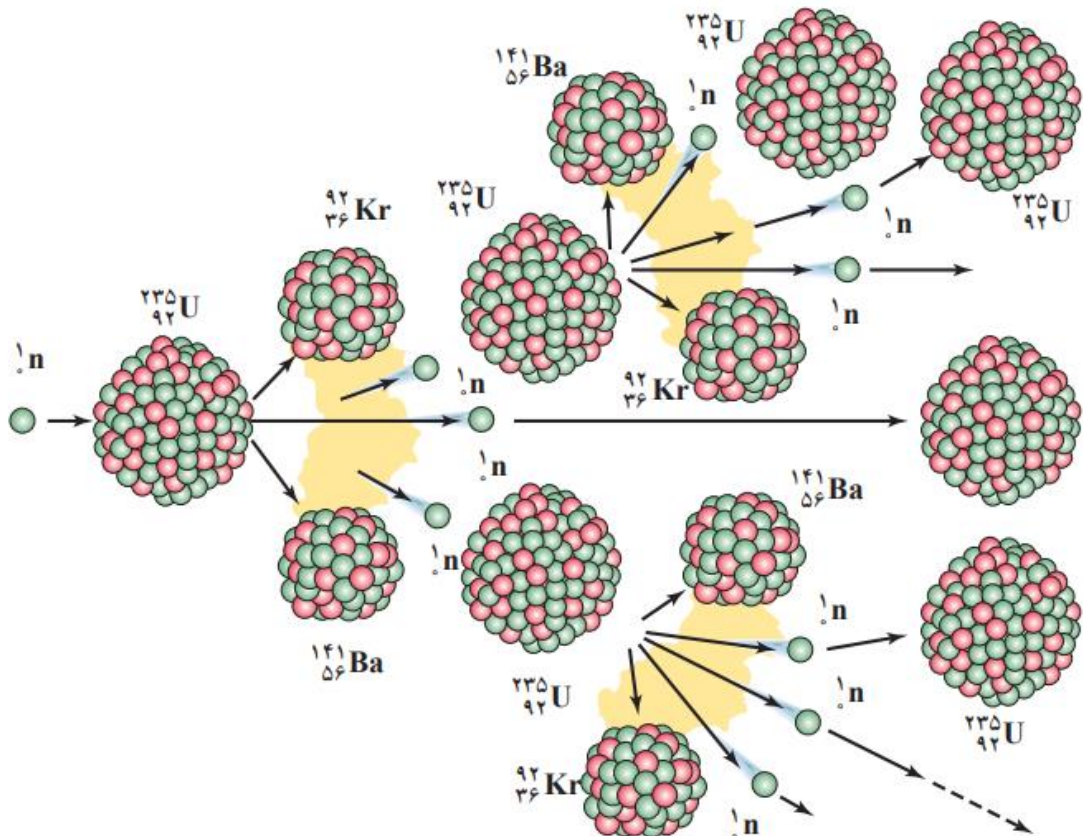

Nuclear Fission

واکنش زنجیری: فرایند شکافت با جذب یک نوترون کند آغاز می شود. محصولات شکافت نیز شامل نوترون هستند. چون نوترون ها بار الکتریکی ندارند، هسته های دیگر آنها را دفع نمی کنند. نوترون ها پس از گند شدن، توسط هسته های دیگر جذب می شوند و باعث شکافت در هسته های اورانیوم دیگر می شوند و باز هم نوترون آزاد می کنند و به همین ترتیب تا آخر. این رشته واکنش را، واکنش زنجیری می نامند.

در واکنش‌های شکافت هسته‌ای، جرم محصولات شکافت، کمتر از جرم هستهٔ مرکب است. این اختلاف جرم بنا به رابطهٔ $E = mc^2$ ، سبب آزاد شدن انرژی گرمایی زیادی می‌شود. انرژی‌ای که توسط محصولات شکافت حمل می‌شود عمدتاً به شکل انرژی جنبشی است.

● چرا واکنش زنجیری به طور طبیعی در معدن‌های اورانیم رخ نمی‌دهد؟
 که یعنی رما
 که چو غلظت ^{235}U پائین است

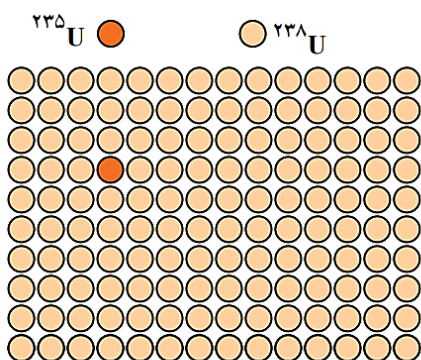
غنی‌سازی اورانیم: برای استفاده از اورانیم به‌عنوان سوخت در نیروگاه‌های هسته‌ای یا استفاده در انفجارهای هسته‌ای، باید فراوانی ایزوتوپ ^{235}U را در یک نمونهٔ اورانیم، افزایش دهیم. به فرایند افزایش درصد یا غلظت ایزوتوپ ^{235}U در یک نمونه، **غنی‌سازی** گفته می‌شود.

در راکتورهای تجاری تولید برق تا ۳ درصد

در راکتورهای پژوهشی تا ۲۰ درصد

راکتورهای شکافت هسته‌ای: نوترون‌های آزاد شده در فرایند شکافت ایزوتوپ ^{235}U ، انرژی جنبشی زیادی دارند (به‌طور متوسط حدود 2MeV) و به نوترون‌های تند معروف‌اند. این نوترون‌ها، با احتمال بسیار بیشتری جذب ایزوتوپ ^{238}U می‌شوند. تجربه نشان می‌دهد اگر بتوان نوترون‌های تند را به نحوی **کُند ساخت** که انرژی جنبشی آنها به حدود 0.04eV یا کمتر از آن برسد، احتمال جذب آنها توسط ایزوتوپ‌های ^{235}U افزایش می‌یابد. این افزایش احتمال می‌تواند برای ایجاد واکنش زنجیری شکافت، کافی باشد. آب معمولی (H_2O)، آب سنگین (D_2O) و گرافیت (اتم‌های کربن) از جمله موادی هستند که به‌عنوان **کُندساز** نوترون‌ها در واکنش‌های شکافت هسته‌ای استفاده می‌شوند.

راکتور هسته‌ای، جایی است که در آن واکنش زنجیری شکافت به‌شکل کنترل شده رخ می‌دهد.

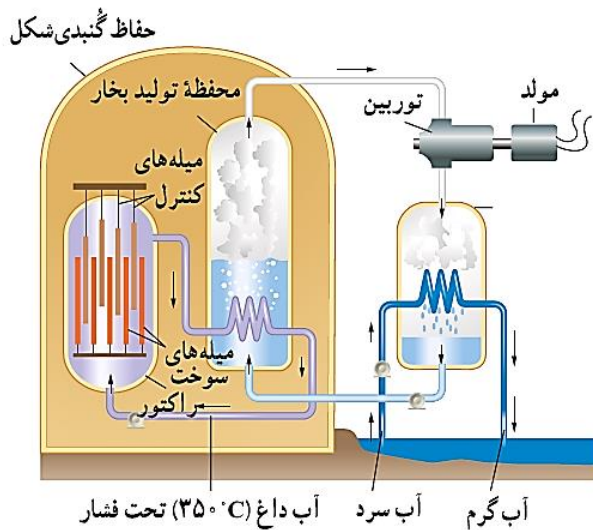
در سنگ معدن اورانیم از هر ۱۴۰ اتم اورانیم، تنها یکی ایزوتوپ ^{235}U است.

اجزاء راکتورهای هسته ای:

- ۱- سوخت هسته ای (به صورت هزاران میله با قطر حدود ۱cm که در قلب راکتور قرار دارند.)
- ۲- ماده کند ساز ← آب موزون - آب سنگین - رانیت
- ۳- میله های کنترل (از مواد جاذب نوترون مثل بور یا کادمیم برای تنظیم تعداد نوترون های موجود و در نتیجه تنظیم آهنگ واکنش شکافت)
- ۴- شاره ای برای انتقال گرما به خارج راکتور (معمولا آب)

در راکتورهای آب تحت فشار (PWR) آب تحت فشار زیاد ۱۵۰ اتمسفر برای رسیدن به دماهای بالا سوخت هسته ای را احاطه کرده و این آب داغ به سامانه بسته دیگری محتوی آب با فشار کمتر پمپ شده تا گرمای حاصل با تولید بخار توربین مولد برق را به کار اندازد.

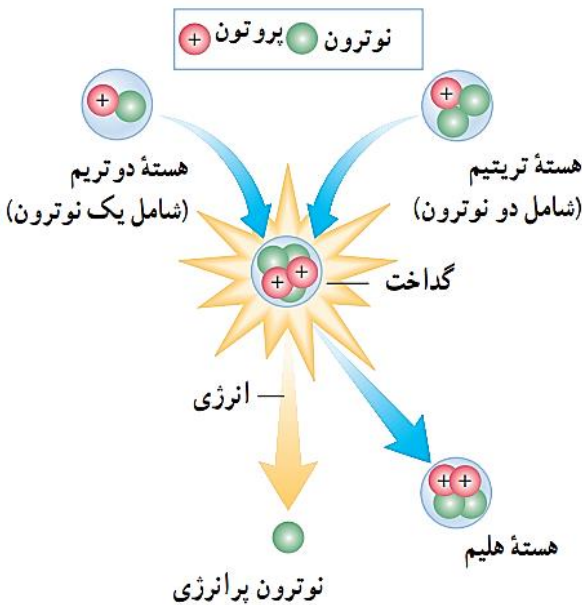

گداخت (همجوشی) هسته ای: نوع دیگر واکنش هسته ای که منشأ تولید انرژی در ستارگان و از جمله خورشید است. در فرایند گداخت هسته ای، دو هسته سبک با یکدیگر ترکیب می شوند و هسته سنگین تری به وجود می آورند.

در واکنش گداخت، مجموع جرم محصولات فرایند، کمتر از مجموع جرم هسته های اولیه است. این اختلاف جرم سبب آزاد شدن مقدار زیادی انرژی می شود لذا ساخت راکتورهای گداخت مورد توجه زیادی است.

● مشکلات در ساخت راکتور گداخت چیست؟

برای ایجاد رانش گرفت
به دما ۱۰۰ میلیون کلوین
نیاز است

دوتریم و تریتم در هم گداخته می شوند تا هسته هلیوم تشکیل شود. در این واکنش، مقدار زیادی انرژی (حدود ۱۷/۶ MeV) آزاد می شود که بخش عمده ای از آن به صورت انرژی جنبشی نوترون است.